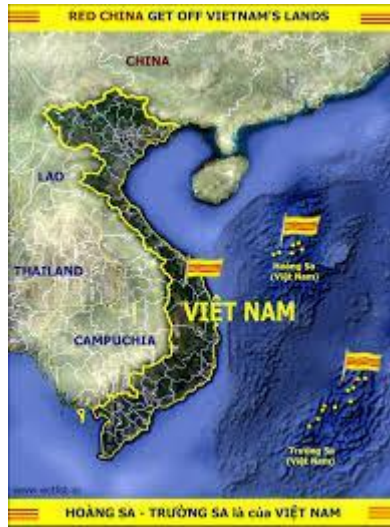

Vĩnh Liêm - Nguồn thơ dậy lửa Phần VI kỳ 5

(Nỗi lòng của người Chưa Thua Cuộc)

Nếu tính từ ngày 30-4-1975, một số người Việt tị nạn tại Hoa Kỳ đã sống qua 48 năm. Sống ở Mỹ đã 48 năm rồi thì chúng ta có cảm giác như thế nào? Chúng ta có nhớ quê hương hay không? Chúng ta có làm được điều gì để giúp đồng bào ở quê nhà sớm thoát khỏi ách kềm kẹp của bạo quyền CS hay không? Tôi thiết nghĩ rằng có thể đã có một số người làm được nhiều điều hữu ích cho đồng bào ruột thịt ở quê nhà. Riêng cá nhân Vĩnh Liêm thì chỉ biết dùng giấy bút để bày tỏ nỗi lòng trắc ẩn của mình qua những vần thơ. Nay, Vĩnh Liêm gom góp lại những bài thơ ấy, tạm gọi là “NGUỒN THƠ DẬY LỬA”. Tác giả chia nó làm 7 phần, sắp xếp theo những ý tưởng (chủ quan) như sau:

PHẦN I: GIẢI PHÓNG (Những hành động đốt sách và kinh tế mới của VC...)

PHẦN II: CON ĐƯỜNG CỦA “BÁC” (Những chiêu bài hòa đàm, hòa bình, hiệp định...)

PHẦN III: ĐỔI MỚI (Những bùa phép, chính sách, bao cấp, cởi trói, kinh tế mới...)

PHẦN IV: ĐỊNH HƯỚNG (Xã hội chủ nghĩa, quốc doanh, thị trường, sở hữu hóa toàn dân...)

PHẦN V: KẼ THÙ LỊCH SỬ (Hồ Chí Minh, Võ Văn Kiệt, cán bộ VC cao cấp...)

PHẦN VI: GIỤC LÒNG ÁI QUỐC (Nhắc nhở thanh niên lòng yêu nước)

PHẦN VII: THA THIẾT (Nỗi lòng ái quốc đối với quê hương)

Xin mời quý vị ghé mắt qua những dòng thơ tạm gọi là “dậy lửa” do Vĩnh Liêm đã làm trong suốt 48 năm xa quê hương.

(Thung lũng Liên-Sơn, 26-01-2023)

VĨNH LIÊM

Phần VI - Kỳ 5 (Tiếp theo Kỳ 4)

22. MÙA XUÂN HY VỌNG NỞ HOA

Với diễn biến Hòa Bình đang nở rộ,
Khắp nơi đòi Dân Chủ phải thực thi.
Vì Tự Do Tín Ngưỡng – gắng kiên trì!
Dù gian khổ, mọi người không bỏ cuộc.

Bất-bạo-động làm sáng thêm ngọn đuốc,
Đuốc lương tâm nhân loại, đuốc thiêng liêng,
Vững tâm đi! Hỡi những bậc tu hiền!
Hãy năng động! Hỡi thanh niên trí thức!

Lòng quật khởi thu hút người Tài đức,
Chí trung kiên kết nạp các tinh hoa.
Càng dẫn thân càng nở rộ Dân Hòa,
Càng kiên dũng càng tạo nhiều thuận lợi.

Đường Dân Chủ ta hiên ngang tiến tới,
Cờ Tự Do phát phới Bắc Trung Nam.
Bạo quyền kia phải chấp nhận hòa đàm,
Đền Tín Ngưỡng đón chào thêm tín hữu.

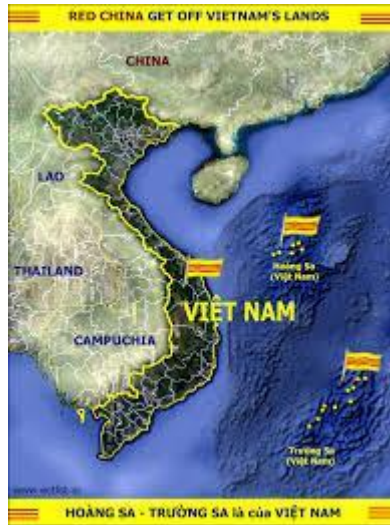
Xuân Đình Hối – một mùa Xuân hội tụ,
Từ trong ngoài xoắn xít nắm tay nhau.
Xuân nở hoa – Xuân đẹp miếng trầu cau,
Xuân hy vọng – một mùa Xuân phới phới.

Hãy hy vọng cùng vững tâm bước tới.

(Đức Phố, Xuân Đình Hối 2007)

VĨNH LIÊM

23. MẤT ĐẤT RỒI! SAO DÂN VẪN LÀM NGƠ?!

(Hình minh họa từ Internet)

Có người mách: “Việt Nam không còn nữa!
“Đã trở thành tỉnh lẻ của Trung Hoa!”
“Bạn có lầm khi nghe tiếng Tam-Sa?”
“Không phải thế! Chuyện Tam-Sa là nhỏ!”

“Tôi chưa hiểu! Xin bạn nên tỏ rõ,
“Những điều gì mà bạn quá quan tâm?
“Bản Giốc ư? Phi Khanh suối, Bắc Phần?
“Hay Móng Cáy, tỉnh Cao Bằng, Bắc Cạn...?”

“Không những thế, còn nhiều nơi, chẳng hạn
“Đảo Hoàng Sa cùng với đảo Trường Sa...
“Hể nơi nào Đất Tổ của Ông Cha,
“Chúng đều bán cho ngụy quyền Trung Quốc!”

“Ai nói thế? Làm chuyện gì ngu ngốc?
“Ai nhẩn tâm đem bán đứng Quê Hương?”
“Xin thưa ngay, không phải chuyện hoang đường!
“Mà chuyện thật, nhân dân đều rõ hết!”

Chuyện thế đấy! Nhân dân ta sẽ chết,
Dưới bàn tay cai trị của bạo quyền!
Sao dân lành ta vẫn cứ ngồi yên?
Không đứng dậy lật bạo quyền đổ xuống?

Ai tâm huyết? Ai người cùng chí hướng?
Hãy ra tay! Hãy gìn giữ Quê Hương!
Kể từ nay ta chỉ có con đường:
Đường Giải Phóng lật bạo quyền Việt Cộng.

Nếu dân Việt muốn còn nơi để sống.

(Đức Phổ, 22-12-2007)

VĨNH LIÊM

24. TÌNH CHIẾN HỮU

(Quý tặng các chiến hữu tham dự Đại Hội LMDCVN)

Tình chiến hữu – Ôi thân thương biết mấy!
Hãy cùng nhau, tay nắm lấy bàn tay.
Hãy vững tin đi cho trọn đường dài,
Hãy yêu mến coi nhau như đồng chí.

Tình chiến hữu từ nhiều năm tích lũy,
Như máu, tim không thể tách rời nhau.
Hãy yêu thương trong tình nghĩa đồng bào,
Hãy trân quý như anh em cùng giống.

Tình chiến hữu – Hãy cùng nhau quý trọng,
Ta chớ nên nghi kỵ, hiểu lầm nhau.
Chớ than phiền hay phân biệt thấp, cao...
Hãy suy xét mà niệm tình tha thứ.

Tình chiến hữu keo sơn, ta hãy giữ,
Để cùng nhau thắt chặt chí Liên Minh.
Khi cao trào Dân Chủ đã thành hình,
Thì nước Việt sẽ có ngày quang phục.

Tình chiến hữu là bước đầu hạnh phúc.

(Đức Phổ, 29-07-2009)

VĨNH LIÊM

25. THẨM THOÁT 30 NĂM!

(Trìu mến tặng các bạn trẻ Việt Nam)

Vừa chớp mắt, ba mươi năm rồi nhĩ?!
Mới ngày nào rã ngũ, rút bông-sô,
Bỏ giày đinh, cởi áo trận, thay đồ...
Mà nay đã ba mươi năm! Mau thế!

Thời gian đó có bao nhiêu tình-kế?
Làm quân thù phải dừng bước hay không?
Hay chúng ta cũng vẫn chỉ chờ mong
Ngày tận diệt của giáo điều Mác-xít?

Tôi không nghĩ chúng ta đều mờ mịt,

Trước quân thù vốn quỷ quyệt, gian manh.
Dù xưa nay chúng xài luật rừng xanh,
Nhưng luật đó đã không còn hiệu quả.

Chúng bất chấp luật Nhân Quyền quảng bá,
Được vinh danh trên các nước Tự Do.
Chúng giả đui giả điếc, chẳng hề lo
Vì có kẻ tham tiền theo bộ đỡ...

Người Hào Kiệt! Hỡi ai còn mang nợ,
Hãy kiên cường quật khởi, cứu giang sơn!
Hãy bền tâm rửa sạch mỗi căm hờn,
Cho xứng đáng đáng nam nhi chí chí.

Dù gian khổ, xin cũng đừng nản chí,
Bởi con thuyền gặp bão táp phong ba.
Trong nguy nan ta cứu lấy sơn hà,
Làm việc lớn mới anh hùng, chí cả.

Hỡi Hào Kiệt! Đừng ngủ say rờn rã,
Ba mươi năm đã quá nửa kiếp người!
Thức dậy đi! Chung nhịp sống với đời,
Hãy cầm lái đẩy con Thuyền Dân Tộc.

Tôi sức yếu, trải qua nhiều cơn lốc,
Cũng xin làm một viên đá lót đường.
Để bàn chân các bạn trẻ thân thương,
Lướt êm ái trên bước đường gian khổ.

Được nhìn thấy cái cơ duyên kỳ ngộ,
Là cuộc đời mãn nguyện, chết an vui.
Để thân già không tủi hổ, ngậm ngùi,
Khi nhắm mắt, lòng vẫn còn ấm ức...

Các bạn trẻ! Các bạn còn tâm thức,
Hãy cùng nhau làm việc lớn mau đi!

(Đức phố, 01-01-2005)

VĨNH LIÊM

26. XUÂN NÀY CON VẪN CHƯA VỀ ĐƯỢC!

Xuân này con vẫn chưa về được!
Trời đã vào Đông ở xứ này.
Quê Mẹ mùa Xuân như thuở trước?
Hay mùa Xuân đến vẫn chưa hay?

Nơi đây tuyết phủ ngày Xuân tới,
Lạnh cóng da người, lạnh buốt tim!
Quê Mẹ ngày Xuân lòng phờ phới,
Hay ngày Xuân thảm, tiếng lòng im?

Xuân này con vẫn chưa về được!
Khúc ruột lìa xa vạn dặm đường.
Khúc ruột quặn lòng khi mất nước,
Trông vời Quê Mẹ, hận ly hương!

Có ai hiểu thấu tình xa xứ?
Mẫu tử chia lìa bao tháng năm.
Mẹ đợi Cha chờ người lữ thứ,
Mà ngày sum họp vẫn xa xăm!

Xuân này con vẫn chưa về được!
Những kẻ điên cuồng vẫn sống nhẵn.
Quyền lực trong tay phường cướp nước,
Phố phường dày đặc bóng công an.

Con đi ngững mặt, đời thanh thản,
Chẳng lẽ hồi hương lại cúi đầu?
Vâng dạ, thưa trình – đời khốn nạn!
Vui gì trong những phút thương đau!

Xuân này con vẫn chưa về được!
Không phải con ham ở xứ người.
Chẳng phải con quên tình đất nước,
Mà vì hoàn cảnh chẳng về thôi!

Xuân này con gửi lòng yêu nước,
Về với non sông, khắp mọi nhà.
Chúc một mùa Xuân vui thuở trước,
Người người đồng hát khúc hoan ca.

Xuân sau có thể con về được,
Giải phóng quê hương, dẹp bạo tàn.
Hàng vạn người về vui đất nước,
Góp phần xây dựng lại giang san.

(Đức Phổ, Xuân Giáp Tuất 1994)

VĨNH LIÊM

27. TÂM SỰ ĐÊM XUÂN

Xuân có thật hay Xuân trong mộng tưởng?
Ta chờ Xuân từ độ biết hoa cười.
Ba mươi năm đời phiêu bạt nhiều nơi,
Nghe Xuân đến, lòng rộn ràng mở hội.

Ta tưởng tượng tình Xuân đang phơi phới,
Rót hồn ta đầy ắp chất men Xuân.
Nhưng than ôi! Ta khổ sở vô ngần!
Xuân lạnh nhạt, thờ ơ, và xa lạ!

Xuân thoáng đến rồi ra đi vội vã,
Không một lời tái ngộ với năm sau.
Thế mà ta nuôi hy vọng, van cầu,
Xuân trở lại bằng nụ cười thân mật.

Ta nhấp rượu chờ Xuân, đêm vô tận,
Mở thơ tình ngâm lại mấy vần thơ.
Xuân biết không? Ta đã luống mong chờ,
Xuân mang đến tình thương và hạnh phúc.

Xuân có thấy quê hương đang tủi nhục?
Người đói ăn thiếu mặc, ngủ ven đường...
Kẻ lao tù khổ nhọc, chết bị thương...
Mọi quyền sống bị xiết từng hơi thở!

Muốn độc lập thì máu xương phải đổ,
Nhưng còn ai nuôi tâm huyết phục thù?
Bao nhiêu người mang uất hận mùa Thu,
Chưa sáng mắt – để giặc Hồ cướp nước!

Quê hương hỡi! Bao giờ ta về được?
Mỗi ngày vui là mỗi một ngày Xuân.
Mỗi đêm trăng là mỗi ngọn hoa đăng,
Mỗi tấc đất là tấc vàng vô giá...

Nay Xuân đến, chớ ra đi vội vã,
Hãy cùng ta trao đổi khối sầu này!
 Bao nhiêu năm ta ước vọng ngày mai:
Xuân hạnh phúc, thanh bình trên Quê Mẹ.

(Suối Bạc, 23-01-1981)

VĨNH LIÊM

28. HOA ĐỘC LẬP

Hoa-Độc-Lập được tưới bằng máu đỏ,
Cờ-Tự-Do phát phối triệu linh hồn.
Không chiến thắng nào tự nhiên mà có,
Vinh quang nào không có lúc cô đơn.

Nguyễn Thái Học năm xưa từng nhắn gởi,
Thế vẫn còn chưa đạt thắng vinh quang.
Cuộc chiến đấu ngày nay đang tiếp nối,
Phải cần nhiều sinh mạng cứu giang san.

Người được hưởng Tự Do thì quên mất,
Bốn phận mình phải đền đáp quê hương.
Người trong nước bị tù đầy muôn mặt,
Luôn trông chờ người hải ngoại làm gương.

Vòng lẩn quẩn diễn ra chưa lối thoát,
Nếu cứ chờ... bao lâu nữa ra tay?
Còn “lãnh tụ” – ai mới là người thật?
 Bao năm rồi – “lãnh tụ” chẳng còn ai!

Xin bất cứ ai là người yêu nước,
Dám lên đường noi hào khí tiền nhân.
Coi việc nước là tiếp vào linh dưc,
Ắt có ngày là lãnh tụ an dân.

Người trong nước sẽ ghi công hiển hách,

Những anh hùng, liệt sĩ cứu quê hương.
Đường lịch sử còn rất nhiều thử thách,
Dựng lại người và nối lại yêu thương.

Hoa-Độc-Lập được tưới bằng máu đỏ,
Vươn cao mình trong nắng ấm vinh quang.
Cờ Dân Chủ, Tự Do bay trong gió,
Thật nhiệm màu trong buổi lễ đăng quang.

(Đức Phổ, 22-08-1987)

VĨNH LIÊM

(Hết Kỳ 5 – Xem tiếp Kỳ 6)